

ninger, som imod hvad der hidtil har været iagttaget. I Henhold hertil formene vi, at samtlige Udgifter ved Haverne, ikke mindre end andre Statsudgifter, bør voteres med bestemte Beløb, og derimod de derved faldende Indtægter indflyde i Statskassen, forsaavidt de ikke umiddelbart medgaae til Tilveiebringelse af de tilsvarende Indtægter. Vi foreslaae derfor en hertil sigtende Forandring af Paragraphen.

Da derhos nærværende Lov ikke blot er en Lønningslov, men tillige en Organisationslov, sigtende til paa den ene Side at sikke det offentlige Havevesens Bestaaen i dets nuværende Omfang, og paa den anden at værne imod stigende Forandringer af Havebestyrelsen, samt i det Hele at forferte Behandlingen af det her omhandlede Affnit af Finantsloven, bør deri efter vor Formening optages en Paragraph, som fastsætter det Maximum af Arbejde, reduceret til Mandarbejdsdage, hvorpaa der kan gjøres Regning i Lysthaverne og Lystanlægene, saavel som af Havekjørsel og andre egentlige Haveudgifter, saasom til Planter og Haveinventarium. Efter til den Ende at have gennemgaaet samtlige os foreliggende Oplysninger, antage vi, at 4,500 Mandarbejdsdage, 400 Laas Gruus eller anden Havekjørsel og et Beløb af 750 Rbd. i disse Henseender ville være passende Størrelser. Med Hensyn til Udgifterne ved Bygninger, Hegn og Vandværker, samt til Communalafgifter og nogle midlertidige Godtgjørelser, maatte derimod de fornødne Overslag særlig begrundes ved hvert Aars Budget, da en fast Normering af disse Udgifter deels ikke lader sig iværksætte og deels ikke skjønes tilstrækkelig forberedt.

For Frugtræplanteeskolen foreslaae vi paa lige Maade et Maximum af 1000 Mandarbejdsdage til selve Planteeskolen og 500 Rbd. til andre Udgifter, deri indbefattet Gjødning. Denne sidstnævnte Sum antage vi derhos vil tilstrække til eventuelt Honorar for videnskabelig Bistand, forsaavidt ikke — hvad der synes at maatte kunne opnaaes og i og for sig at være det Duffeligste — et hensigtsmæssigt Valg af Gartner vil gjøre denne undværlig.

Ifølge det til § 3 Anførte formene vi, at

der ikke af Staten bør ansættes nogen Ophsynsmand ved Frugtræplanteeskolen, og at saaledes i Udkastets § 6 Ordene „saavel som ved Frugtræplanteeskolen“ bør udgaae.

Det indstilles saaledes:

1) at Udkastets § 2 deles i 2 Paragrapher, saalydende:

§ 2 a.

Angaaende de af ovenmeldte Haver, der overtages af Civilisten eller appanagerede Personer, fastsættes det Fornødne ved Overdragelsesvilkaarene.

§ 2 b.

Frederiksberg og Fredensborg Driveri- og Deconomiehaver blive indtil videre fremdeles at bortforpagte.

2) at Udkastets § 3 tilligeledes deles i 2 Paragrapher, saalydende:

§ 3 a.

Af Kongen udnævnes en Gartner ved de offentlige Lysthaver, navnlig Rosenborg, Frederiksberg og Fredensborg, og en Gartner ved Rosenborg Driverihave.

For at erholde en af disse Ansættelser udfordres (osv. som dette Affnit i Udkastet).

Enhver af foransøgte Gartnere er forpligtet til uden særligt vederlag at modtage Gartneres Elever til Veiledning og Underviisning, ogsaa i de Enhvers specielle Fag vedrørende theoretiske Dele af Gartnerkunsten, samt at deeltage i Prøvelse af Gartnere, Alt efter Indenrigsministeriets nærmere Bestemmelse.

Gartnerernes Gage fastsættes til 1000 Rbd. for hver, hvorhos (o. s. v. som dette Affnit af Udkastet, hvorimod i sidste Affnit Mellemsetningen „der — Gage“ udgaaer).

§ 3 b.

Ved Frederiksberg Frugtræplanteeskole ansættes en Gartner af Indenrigsministeriet paa eet Aars Ophjælpelse. Hans Løn fastsættes til 500 Rbd. foruden fri Bolig og saadan Indtægt af Frugten, som kan forenes med Anstaltens Diemed, hvorimod der skal paaligge ham Medvirkning ved Underviisning og Prøvelse af Gartnere efter Ministeriets Bestemmelse.

3) at Slutningen af Udkastets § 4 „Indtægterne — Finantsloven“ forandres til „og Nettoindtægten deraf, saavel som hvad der ind-